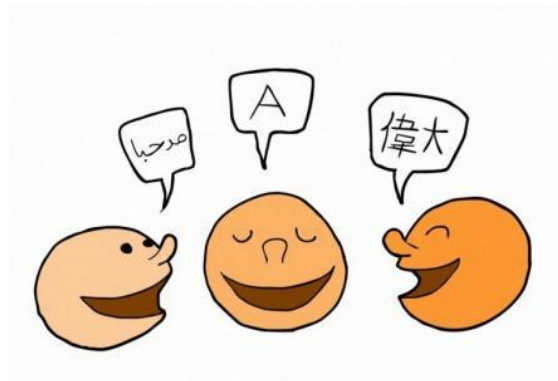

(Schrijven) in eigen taal

In de school van meester Bart (5de leerjaar) zijn tal van nationaliteiten aanwezig. Meester Bart vindt deze smeltkroes van talen en culturen een meerwaarde in zijn school en in zijn klas.

Tijdens een klasobservatie waarbij de leerlingen een werkstuk aan het schrijven zijn, vraagt een student hem of hij het niet moeilijk vindt om zijn anderstalige leerlingen taakgericht aan zulke opdrachten te laten werken.

Dit zijn enkele van zijn antwoorden.

” Het hangt er maar van af hoe je zelf kijkt naar een aantal zaken.

- ” Elke leerling is volgens mij een leerbare leerling. Je moet dus vooral veel vertrouwen hebben. En ja, soms is het wel eens zoeken naar de gepaste ingang om het leren gaande te houden of ingang te krijgen. Ik merk dat het waarderen en benutten van de thuistalen van mijn leerlingen zo’n ingang kan zijn.
- ” Wat taakgerichtheid betreft is het voor mij een dikke plus om thuistalen te benutten. Wanneer ik mijn leerlingen zou verbieden om hun thuistaal in te zetten als hulpmiddel bij het uitvoeren van een taak, dan leidt dit vooral tot meer gepruts en rondgedraai en afhaken. Ik stimuleer mijn leerlingen dagelijks om alle middelen in te zetten om een opdracht uit te voeren, dus ook hun thuistaal, indien hen dit kan helpen. Als ze dat doen, wel, dan zijn ze écht taakgericht bezig.
- ” Ik merk dat veel leerkrachten in een soort van kramp schieten van zodra ze zich proberen voor te stellen hoe het zou zijn als je leerlingen hun thuistalen laat gebruiken. Ik heb nochtans de ervaring dat als ik mijn twee Bulgaarssprekende leerlingen samen plaats voor een opdracht, ze er vooral voordeel uithalen om elkaar te ondersteunen, door o.a. uitleg te geven aan elkaar in hun thuistaal.
- ” Tijdens het schrijven van een tekst, of het nu over een werkstuk gaat of een gedicht of iets anders, zie ik dat veel van mijn leerlingen vastlopen. Waarom? Omdat ze het direct té goed willen doen. Ik leer hen dat schrijven niet onmiddellijk perfect moet

zijn. Ze moeten eerst leren om hun gedachten op papier te zetten. Wanneer ze dat doen in alle vrijheid komt het schrijven als vanzelf en zie ik dat ze aan het schrijven gaan in een taal die 'van hen is'. Zo gebeurt het regelmatig dat leerlingen in het vuur van het schrijven dialecten en tussentaal gebruiken. Dat is niet erg. Nadien is er nog een fase, die van verfijning. Dan kunnen we gaan kijken hoe we de tekst nog sterker of beter kunnen maken.

- ” Ik vind het eigenlijk vanzelfsprekend dat mijn leerlingen hun thuistaal gebruiken in het oplossen van een opdracht. Allez, als ik naar mijn schoonbroer in Zweden een mail wil schrijven in het Engels dan denk ik toch ook eerst na in het Nederlands over wat ik ga schrijven. En ja, mijn mail in het Engels zal minder uitgebreid zijn dan dat ik hem in het Nederlands zou schrijven. Dus als ze iets moeten schrijven in de klas mogen ze dat van mij eerst in hun thuistaal doen als hen dat helpt.

”Daar gaat het uiteindelijk toch om,
dat die gasten hun eigen kennis gebruiken om tot een oplossing te komen.